

Veteranvoغن

Nr. 5 – 2017 Årgang 42

Alford-Hudson-Rolls-Royce-Packard-Opel-Essex-Citroën-Chevrolet

Ford-Lagomador-Ferrari-Jensen-Dusenbergy-Jaguar-Cord-Delage-7p

**Motorkultur på Slevollen • Med Stutz til Tyskland
Reisebrev • Seljordsløpet • Norgesløpet**

Mercedes-Invicta-Mg-Lymouth-Dodge-Ford

Formann:

Gunleik Kjestveit
Tlf: 35973858 / 951 47 901
E-mail: gunleikk@gmail.com

Nestformann

Torfinn Dale. Tlf: 911 90 595
E-mail: torfi-d@online.no

Sekretær:

Jarle Rønjom Tlf: 404 12 824
E-mail: jarle.ronjom@hotmail.no

Kasserer:

Arild Johnsen Tlf: 922 34 204
E-mail: arild.johnsen@skien.online.no

Styremedlemmer:

Jan Arthur Pettersen
Tlf: 35 97 25 18 / 909 13 612
E-mail: j-a-p@online.no

Ulf Stuwitz Røvik -Larsen

Tlf: 91316526
E-mail: ulro@online.no

1. varamann:

Leif Ingar Liane Tlf: 907 56 419
E-mail: leifingar@byggmesterliane.no

2. varamann:

John Austad Tlf: 915 26 466
E-mail: john.austad@outlook.com

Revisor:

Asbjørn Aamaas
Knut Brekke. E-mail: knubr@online.no

Ansvarlig for medlemslister og adresser:

Jan Arthur Pettersen
Tlf: 909 13 612
E-mail: j-a-p@online.no

Vaktmester Låve/Bolig:

Sigmund Aakvik Tlf: 951 11 454
E-mail: sigaak@online.no

Utleie av lokaler:

Sigmund Aakvik Tlf: 951 11 454
E-mail: sigaak@online.no

Besiktigelsespersoner:

Tore Wahlstrøm
E-mail: torewahl@online.no
Tlf: 35 59 04 47 / 901 99 362

MC

Inge Holt
Tlf: 908 40 564
E-mail: ingeholt52@gmail.com

Teknisk bil:

Svein Ekornrød Tlf: 905 26 749
E-mail: sv-ekorn@online.no

Teknisk Motorsykel:

Hans Olav Kise Tlf: 35 59 06 78 / 930 11 583
E-mail: hanskise@gmail.com

Rådgiver tysk:

Chr. Martens Tlf: 909 50 032

Rådgiver fransk:

Olav Skyllingstad Tlf: 35 51 25 19
E-mail: olavskyll@gmail.no

Årskontingent kr. 400,-. Husk forfall og konto nr. for nettbank.

HUSK!**Medlemsmøtene**

første torsdag i hver måned (unntatt juli).

Klubblokalet

"Låven" åpner fra kl. 18.00
– møtet begynner kl. 19.00.

Adressen er

Porsgrunnsveien 242
3736 Skien

FORMÅL: Klubbens formål er å fremme interessen for historiske kjøretøy ved å ha et aktivt klubbmiljø som kan formidle faglig rettleiding og sosialt bindeledd for nye som gamle medlemmer. Klubben skal fremme interessen for å oppspore, restaurere og bevare kjøretøy av klassiske årganger av teknisk eller historisk interesse. Klubben skal arrangere turer, konkurranser, utstillinger og stevner for slike kjøretøy.

REDAKSJONENS HJØRNE

Det er blitt 5. oktober. Folksomt på klubbmøtet i kveld, og været var jo så flott! Det var gøy å ta veteranbilen til møtet, og trivelig å treffe veteranfolket igjen. Det er mulig dette ble sesongens siste kjøretur. Imidlertid så er det jo slik at om det kommer sol og varme så er muligheten for å ta en tur til der. Formannen sa det meget treffende: Vi går inn i den stille perioden. Høsten er kommet. Fargene kommer for full fart i naturen. Jeg synes at noen ganger det er godt og stoppe opp og nyte synet av hvordan naturen skifter farge.

Vi hadde et hyggelig redaksjonsmøte. Jeg setter stor pris på å treffe de gutta! Det er en takknemlig oppgave å kunne velge i tilgjengelig stoff. Vi setter stor pris på å få bidrag fra medlemmene. Ekstra gøy er det jo å kunne ha stoff nok til å måtte prioritere, å kunne si at dette er jo ferskt så det skal vi få med. Tusen takk for flotte bidrag!

Jeg ser fram mot neste sesong. Norgesløpet er en av de høydepunktene jeg ser fram til. Vi har mye å være stolte av i Grenland og mye å vise fram. Når vi arrangerte Norgesløpet sist så var jeg fersk i klubben og veteranmiljøet. Det var en stor opplevelse å være med den gangen.

Jeg hadde en meget hyggelig opplevelse for to uker siden. En kamerat ringte og lurte på om det var mulig å kjøpe boka vår. Han skulle ha en bursdagspresang og ønsket å gi bort boka vår. Det var enkelt å ordne det. Litt senere traff jeg jubelanten som fortalte at han satte stor pris på gaven. Vi har flere bøker på lager så snakk med forlagssjef Jarle om du trenger noen.

En god og fin høst ønsker jeg alle våre lesere!

*Redaksjonen
ved Leif Hægeland*

STRIPA

PONDUS

FORMANNEN HAR ORDET

Jeg har nettopp kommet hjem etter en meget hektisk lørdag. En utrolig fin varm høstdag og et herlig marked. Som dere helt sikkert har gjettet svaret på. NVKS høstveteranloppemarked på Ekeberg. Fra mitt synspunkt, et bra marked, mye folk, men kanskje færre selgere på høsten enn på våren. Men bra likevel. Og til sist og ikke minst mange selgere i ting og tang. Jeg synes disse hører med slik at vi har noe for hele familien.

Kjøresesongen er for de fleste over og veteranbiler er stallet opp for vinteren. Været i sommer har vært vekslende, men for min del har jeg hatt lite regnvær under de arrangementene jeg har deltatt på og A- Forden har ruslet og godt uten feilslag.

Vi er på vei inn i en stille periode og på full fart inn i den mørke årstida. Det betyr mer tid til inne aktivitet og ikke minst til å mekke for den som har noe å skru på. Sett av en kveld eller to i uka til å skru. Kom dere ut av godstolen og ut i garasjen. Det er mye du kan få gjort selv om du synes det er for kaldt. Da må du kle deg godt. Kanskje du må bestille noen nye deler fra "Langt Vekk Istan". Det tar tid, men det har du nå, vis du setter i gang. Du har kanskje behov for hjelp eller råd fra andre. Det tar også tid, men det har du nå. Eller den av dere som allerede har noe å kjøre med, men har behov for div. reparasjoner eller småfiksing etter endt sesong. Nå har du tid så sett i gang. Noen av dere vil angre bittert

når vi er kommet langt ut i april neste år og du først da våkner til liv. Du er på etterskudd. Det du kanskje kunne ha fått på veien til neste sommer er fortsatt et objekt.

Som tidligere nevnt fyller GVK 50 år i 2018 og det må selvfølgelig markeres på en eller annen måte. Det er i den forbindelse det allerede i dag er nedsatt en festkommite som består av Tore Kvaale, Oddvar Høijord, Yngvar Håkonsen og Gunnulf Foss. Takk til dere alle for at dere stiller opp. Jeg har også ment at det må og skal være en til i denne kommiteen. Det er den sittende formannen i jubileumsåret. Valget på nyåret vil avklare hvem dette blir.

Med sorg mottok jeg søndag 3. september melding om at en av våre tidligere formenn var død. GVK har mistet en god venn. Les nekrologen inne i Veteranvognen.

Hilsen Gunleik

Gamle GRENLANDSBILDER

Bilde av en lastebil som Ludvik Nilsens Transportforretning (Drammen ?) kjøpte av Union Bruk i Skien i 1920.

Rådgiver spansk:

Geir Havgar Tlf: 35 52 39 45 / 402 44 792
E-mail: geirhavgar@gmail.com

Tilhenger Skien:

Arne Olav Haukenes
Tlf: 35 59 67 12 / 971 68 496

Kjøkken:

Gunnulf Foss.
Innkjøpsjef Jan Erik Halle

Huskomite: John Austad, Svein Stavlan, og Sigmund Aakvik

Arkivar: Knut Brekke Tlf: 35 53 60 61

Redaksjonskomite:

redaksjon@gvk.no
Jan A. Pettersen
E-mail: j-a-p@online.no
Ulf Stuwitz Røvik-Larsen
E-mail: ulro@online.no
Jarle Rønjom
E-mail: jarle.ronjom@hotmail.no
Leif Hæeland
E-mail: leif.haegeland@gmail.com

Web-master:

Torfinn Dale. Tlf: 911 90 595
E-mail: torfi-d@online.no

Delesalg:

Stein Haugseter Tlf: 913 93 540
E-mail: shaugseter@yahoo.no
Geir Grøtvik

Grenlandsrally:

Per Horst Tlf: 480 75 981
E-mail: per@grenlandgolf.no

Grafisk produksjon:

Thure Trykk as, Skien Tlf: 35 90 55 90
www.thure-trykk.no

Innlegg til Veteranvognen mottas med takk!

UTGIVELSER I 2017:

nr. 1 deadline 1. februar
nr. 2 deadline 1. april
nr. 3 deadline 1. juni
nr. 4 deadline 1. august
nr. 5 deadline 1. oktober
nr. 6 deadline 1. desember
Utgivelse blir ca to uker senere.

GVK-effekter:

Klubbmerke kr. 30,-
Jakkemerke kr. 20,-
Klistremerke kr. 15,-
Fåes kjøpt på medlemsmøtene.

Forsidefoto:

Porsgrunn's gamle FWD brannbil er under restaurering

**Brannbilprosjektet er et prosjekt som er
knyttet til Porsgrund Historielag.**

Brannbilprosjektet er et prosjekt som er knyttet til Porsgrund Historielag. Formålet er å restaurere Porsgrunns første brannbil, og sørge for at den kan stilles ut, men også brukes ved arrangementer, festivaler og treff der det er naturlig. Det inngår i prosjektet å framskaffe og restaurere tidsriktig brannteknisk utstyr, uniformer og andre gjenstander som hører naturlig til i en utstilling.

Thor Nordling (GVK) huser for tiden prosjektet etter en omflakkende tilværelse

med diverse forsøk på restaurering.

Thor vil gjerne søke klubben etter kyndige bidragsytere med arbeidskraft og kunnskap. Han ser for seg at noen fra klubben samlet tar en tur innom prosjektet i huset ved Bråten båtforenng på Osebakken. Kall det gjerne et «garasjebesøk», så er det mulig noen blir tent på prosjektet. Ta en telefon til Thor 918 85 185

En mer utvidet reportasje kommer i neste blad.

VÅRMØNSTRING SLEVOLLEN

**er allerede bestemt
til 28. april 2018**

Det er 5. året vi arrangerer
treff her og ser frem til at
mange kommer på treffet.
Sett av datoen!

Hjalp Sinnasnekker'n på TVN

Det var i 2013 byggmester Leif Ingar Liane hjalp Sinnasnekker'n på TVNorge.

LEIF INGAR LIANE AS

Byggmester Leif Ingar Liane AS

Tlf: 907 56 419

leifingar@byggmesterliane.no

Vi tilbyr tømrerarbeid fra A til Å og komplette pakker med rørleggere, elektrikere, murere, malere, gulvleggere, gravere og blikkenslagere.

Vi har 30 års erfaring fra bransjen. Teamet vårt består av 2 byggmestere og 3 svenner.

Firmaet Byggmester Liane ble etablert i 1983 som et enkeltmannsforetak. I 1992 ble Byggmester Liane et AS.

Byggmester Leif Ingar Liane er formann i prøvenemda i tømrerfaget i Telemark, og formann i opplæringskontoret for byggfag i Telemark.

Klubbnytt

Viktig informasjon om LMK-Forsikringen - endelige avklaringer foreligger

IF blir ny samarbeidspartner for LMK-Forsikringen.

Mandag 2. oktober ble en samarbeidsavtale om LMK-Forsikringen mellom IF og LMK underskrevet.

Det har lenge vært etterspurt en avklaring på hvordan LMK-Forsikringen ville videreføres etter at samarbeidet med eksisterende partner, WaterCircles Norge, opphører ved nyttår. Slutføringen av en ny avtale trakk ut i tid grunnet en nå tilbakelagt tvist mellom WaterCircles Norge og LMK omkring grunnlaget for LMKs oppsigelse, som ble avsluttet så sent som i sommer.

Fra nyttår 2018 vil gradvis WaterCircles ASA overta for IF AB som forsikringsgiver for alle med forsikringer i selskapet, og overgangen her er basert på tidspunktet for den enkeltes hovedforfall.

LMK har gjennom hele samarbeidsperioden markedsført IFs tilknytning til WaterCircles i form av eierskap, solvenskapital og styredeltakelse, noe som opphørte etter et oppkjøp/salg i 2016. Dette var også bakgrunnen for at LMK gjorde bruk av en særbestemmelse, som gav anledning til opphør

av avtalen før avtaleperiodens kontraktsfestede utløp.

LMK har derfor valgt å følge IF videre som forsikringsgiver, samarbeidspartner og økonomisk sikkerhet for LMK-Forsikringen. Priser og vilkår på samtlige produkter i dagens avtale også utover veteranporteføljen, vil bli videreført. LMK vil komme med ytterligere detaljer om hvordan det enkelte medlem kan videreføre sin LMK-Forsikring hos LMK og IF på en mest praktisk måte. Husk at en LMK-Forsikring er et unikt produkt, som kun forefinnes gjennom LMK og vår til enhver tid gjeldende samarbeidspartner.

LMK vil samtidig presisere at avtalen med WaterCircles løper ut året 2017, og vi henstiller derfor til full lojalitet ut avtaleperioden. Dette innebærer at nytegning og fornyelse fortsatt løper og praktiseres som tidligere.

LMK henstiller til at denne informasjonen viderefremmes til klubbens medlemmer i form av epost, hjemmesider, facebook etc.

Med vennlig hilsen

Stein Christian Husby
Generalsekretær LMK

Klubbinfo

Adresseforandringer

Adresseforandringer er noe som gir oss mye arbeid. Redaksjonskomiteen vil ikke lenger ettersende blader som i retur grunnet ukjent adresse. Det betyr at vi kun retter adressen i medlemsregisteret, og bladet som ikke kom frem kan hentes på neste klubbmøte.

Delelageret

Delelageret i 2 etg. På klubbhuset er under avvikling. Tiden da vi lette etter deler på lageret er forbi og de fleste konsentrerer seg om å lete etter deler på nettet. Det betyr at mye av delene blir samlet i kasser

og auksjoneres ut på kommende arrangementer på klubbhuset. Det kan skje på klubbkvelder eller egne auksjonskvelder. Dette vil det bli orientert om i Veteranvognen. Kontakt Geir Grøtvik 41630937 eller Stein Haugseter 91393540 om det er noe du vil sikre deg før delene går under hammeren.

Klubbhuset

Klubbhuset Har fått storskjerm på møterommet i 2.etg. Det har også blitt plassert en PC der som gir oss muligheten til å vise bilder, dokumenter eller presentasjoner. Klubben har også fått Wi-Fi (internett) som gjør at internett kan vises. Ta med minnepenn eller internettadresse om du vil dele noe med andre i

klubben. Dette er en investering som vil gagne klubben på en positiv måte.

Bokkomiteen etterlyser:

Bokkomiteen er godt igang med arbeidet med klubbens historie som skal utgis til klubbens 50-årsjubileum i 2018.

I den forbindelse håper vi på din hjelp med bilder fra de tidlige årene fra møtene på Tora's hytte, Frogner, hos Brubakken, og Jorkjend, men også fra tidlige «mekkeplasser». Vi ønsker også bilder fra de første Grenlandsrally, treff / turer og andre samlinger. Hvis noen skulle ha bilder fra turen til Trekkfergefestivalen vil vi gjerne låne dem.

Ivar

En av våre tidligere formenn Helge Bjåland er død

Helge Bjåland døde 3. september 79 år gammel etter kort tids sykeleie. Helge ble medlem i GVK januar 1990. Han ble et medlem med stor entusiasme og pågang. Bare etter 2 år var han blitt en del av styret.

I 1992 – et år før GVK skulle feire 25 års jubileum ble det vedtatt å arrangere et lotteri med veteranbil som hovedgevinst for å markere klubben 25 år. Allerede på dette tidspunktet hadde Helge restaurert sin veteranbil nr. 2 en 2 dørs A-Ford 1931. I samarbeid med Handelsstevnet som lånte klubben penger, kjøpte vi bilen av Helge og klubben hadde stand på Handelsstevne. Vi ble sågar 3. beste stand det året.

Dette lotteriet ble en formidabel suksess og vi satt igjen med et overskudd på kr. 240 000,- som dannet grunnlaget, sammen med øvrig overskudd fra div. senere veteranbilløp, for at klubben kunne kjøpe eiendommen på Nenset høsten 2001 å bygge låven om til klubbhus.

Før Helges inntreden i GVK var han sterk engasjert i Grenland flyklubb. Han hadde derfor eget småfly og flysertifikat. Da GVK arrangerte juletreffest i 1993 på den gamle flykaffen på Geiteryggen, som var klubbens tilholdssted den gangen, kom julenissen med fly. Dvs. flyet kom taksende på flystripa ned til flykaffen med julenissen til stor jubel fra store og små.

1994 og 1995 var Helge formann i

klubben. Etter dette trakk han seg litt tilbake fra sentrale verv, men han var leder av huskomiteen i 4 år inntil vi til slutt kjøpte eiendommen på Nenset. Helge hadde tidlig på 1990 tallet utvidet huset med dobbelgarasje i underetasjen. Dette ble hans tilholdssted hvor den ene veteranbilen etter den andre ble satt i stand. Der hvor vi andre har nok med å restaurere 1 – 2 biler har Helge restaurert nærmere 20 biler.

Helge var meget teknisk dyktig og hadde en utrolig energi og pågang. Hans arbeid hadde meget høy kvalitet. Treverk, lakkering og trekking var tjenester han kjøpte. Jeg er blitt fortalt at han begynte alt som 14 åring å skru bil og kjøre bil hvor han en gang ble stoppet av lensmannen som ba han kjøre pent hjem. Slik var det den gangen. Han var i ungdommen ansatt noen år på et bilverksted.

Flere av klubbens medlemmer har kjøpt bil av Helge og enda flere har fått hjelp med deler råd og vink. Det ble til at vi sa. Snakk med Helge, spør han. Kanskje han har noen ekstra deler til overs osv.? Han var hjelpsom og han var raus. Han var real, men han kunne også si ifra

og hadde sine meninger. Alle var kanskje ikke enig med han.

Helt til det siste var han engasjert. I garasjen hans står det en meget flott restaurert 4 dørs A-Ford 1931 modell. Den fikk han skilter på våren 2014.

GVK har i mange år hatt tur til Drangedal Bygdetun første søndag i september. I år hadde bygdetunet fått fram og utstilt en Ford TT lastebil modell 1922. Den kom fra Bostrak. Helge hadde selvfølgelig kjent til denne bilen i mange år og sammen med andre hadde han stått på for å få den satt i stand. I dag er den på hjul med nye dekk og er trillbar. Helge var medlem av klubben i 27 år.

Vi takker Helge for godt kameratskap, for innsatsen og den interessen han har hatt for GVK og lyser fred over hans minne.

Styret

Motorkultur på Slevollen

i høstgrå omgivelser

Motorkultur er et begrep som nesten er uten grenser. Det fikk vi bevist på Slevollen lørdag 23.oktober.

Parhestene Jan Arthur Pettersen og Stein Haugseter har hånd om det gamle lishøvleriet på Slevollen. I løpet av få år har de gjort det om til en allsidig næringspark som lever med god helse. Men de er ikke fornøyd med og bare drive næring, de åpner stadig området for motor-relaterte arrangementer. De fleste av oss har nok besøkt motorkultur-arrangementene flere ganger. I år hadde høstværet lagt en grå hånd over arrangementet, men likevel dukket det opp en stor del spennende varianter som viser bredden i begrepet «motorkultur».

Slevollen ser stadig ut til å være under utvikling, Jan Arthur og Stein hviler ikke lenge på laurbærene. Det siste tilskuddet på tiltakslisten er byggingen av en kafe, eller «kantine for leietagerne» som det også kan kalles. Kanskje betegnelsen har noe med byråkratiske godkjenninger å gjøre. I alle fall ble kafeen flittig brukt og tilbudet av varmt og kaldt over disk fristet mange av de besøkende. Bak disken sto bl.a. 3. generasjon Haugseter. Det er hyggelig å se at tiltakslust og energi flytter seg nedover til de yngre rekker.

Utover dagen kom det en og annen bil putrende. Per i «ankomst» speider tålmodig etter flere besøkende på hjul og ønsker velkommen.

Det var langt mellom «gamlekarene» på Slevollen denne dagen. Det er mulig at det gråfuktige været la en demper på kjørelysten. En annen årsak kan være at den eldste bilparken blant oss alt er plassert i forvaring for vinteren.

Dersom du kom for å se kjøretøyer fra før 1950-tallet, gjorde du turen forgjeves. Derimot var det mange flotte representanter fra den noe yngre garde blant veteranene. Her var utvalget stort og blankpolert.

Fullt så blankpolert var ikke en av rosine i pølsen: Ladaen som hadde kjørt halve den østlige kloden rundt i et av verdens lengste bil-løp. Det er en krevende prestasjon selv for langt yngre kjøretøy. Så disse guttene beviser igjen at alder er ingen unnskyldning for å holde seg hjemme. Legg for øvrig merke til hvor profesjonelt avslappet Jan Arthur håndterer oppgaven som toastmaster. Bravo!

For oss med dårlig hukommelse var det mange nye fjes å se på Slevollen den dagen. Og mange nye biler. Vi har sagt det før og sier det igjen: det er beundringsverdig å se hvor mye tid, penger og flid folk legger ned i interessen for motorkultur. Det er alt blitt nevnt en gang på 1990-tallet: Da en tydelig imponert journalist i en herværende avis påpekte at de som drev med slikt skulle fått støtte fra Riksantikvaren. Etter å ha sett det som sto parkert på Slevollen sier vi oss enig.

Mange bilproduserende nasjoner var representert på broleggingen. I dag er flere av disse produsentene kun å finne i historiebøkene. Derfor gleder det oss at noen eksemplarer fremdeles holdes i hevd og pryder norske veier. Det som også kommer tydelig til syne er at interessefeltene er spredd så bredt innen begrepet motorkultur. Fra noe av det langsomste på veien til det som nesten bryter lydturen.

Kikker man under panseret på en del av disse kjøretøyene ser vi tydelig at motor har stor betydning for mange. Her lå mange potente kraftblokker og bare ventet på å lange ut. Alle var forskjellig, men hadde en fellesnevner: de var skinnende rene og så blanke at du kunne speile deg i toppdekslet.

I tillegg til å bruke mye energi og store deler av årslønningen på disse indremedisinske motorytelsene, ble vi presentert for like mye overdådig entusiasme når det gjaldt den ytre finish. Blank metallic skinte selv på en skyfull dag. Vi som polerer bilen en gang i året står igjen med en hoderystende følelse av at vi ikke strekker helt til..

Derfor kom det som en befrielse for oss da vi fikk øye på denne Chevroleten. Godt bevart rust var hovedinntrykket vi sto igjen med. Ingen tvil om at eieren hadde satt seg som mål å ta vare på kjøretøyet slik som naturen hadde lagt til rette for. Brian Thurston foretok en grundig befarings og slo korsets tegn..

Innimellom de ukjente deltagerne på Slevollen dukket det opp noen få, alt for få kjente ansikter fra GVK. Dermed var klubben representert med en Alvis, Mini, Saab, Mercedes, Mustang og 2cv. Det er jo i seg selv en nydelig spredning?

Det er hevet over tvil at Jan Arthur og Steins inkluderende bruk av Slevollen blir satt pris på. Stedet trekker alle variasjoner av motorinteressert publikum i mange aldre. Vi håper de fortsetter med det i uoverskuelig fremtid.

Bjørn og Thorunn Granheim tok det ikke akkurat på sparket. De hadde planlagt denne tysklandsturen grundig i to år. Så sommerens kjøretur kan neppe kalles spontanutflykt.

Men før vi drar sammen med Hr. og Fru Granheim til Tyskland: Hva er en Stutz? De fleste av oss har ikke annet forhold til navnet enn at det lyder tysk. Og det er for såvidt riktig, imigranter fra alle verdens kanter pakket sin koffert og dro til USA. Så også familien Stutz. Men bilmerket er altså helamerikansk. Den første Stutz så dagens lys i 1911. I byen Indianapolis i Indiana. Det vil si, da het egentlig firmaet *Ideal Motor Car Compagny*. Grunnleggeren Harry C. Stutz var ikke fornøyd med navnet, det hadde liksom ikke noe svung. Heretter skulle den kort og godt hete "Stutz". Bilen ble en suksess, og kunne markedsføres som "bilen som slo igjennom på én dag". Stutz Bearcat vant gehør overalt i velbeslåtte kretser.

Men like meget på fart. De vant det meste på racerbanen. I 1927 satte en Stutz verdens-fartsrekord i løp et 24-timers: 109 km/t i gjennomsnitt. Foran Bugatti, Alfa og Duisenberg. Dette til tross, etter å ha produsert 35000 biler, ble produksjonen nedlagt i 1935. Men Stutz var ikke død. Den tok bare en lang pause.

Stutz sto opp fra de døde i 1968. Som en slags automobilens Lazarus. En herre ved navn Virgil Exner fikk penger av investoren James O'Donnel. Dermed så *Stutz Motor Car of America* dagens lys og bilen var på banen igjen. Exner satset på luksus. Dyr luksus. Navn som Blackhawk, Bearcat, Royal Limosine og Victoria dro som en farsott gjennom Beverly Hills, Hollywood og Wall Street. Rolls Royce ble som en billig fattigmans-variant i forhold. Dersom du kunne legge 285.000 dollar på bordet, kunne du dra hjem med en Royal Limosine. I 1984.

Var du heldig kunne du observere flere berømtheter bak rattet på en Stutz: Elvis Presley, Frank Sinatra, Dean Martin (når han var edru), Sammy Davies Jr, Lucille Ball, (Som vi i Norge kjenner fra "Lucie Show"). Og i dag: klubbens egen Bjørn Granheim.

Felles for disse Stutz-modellene var at mye ble levert av General Motors. Og det var ikke smågutter av noen motorer som havnet under panseret, som oftest V-8. De varierte fra 7,5 ltr. til de mer beskjedne 5,7 ltr. Et annet fellestrekk kunne være barskapet i baksetet. Det drev en eim av lukus omkring en Stutz.

Men dessverre, fra 1985 dalte salget, og frem til 1995 gikk det jevnt nedover. Det året ble det satt sluttstrek for fabrikkproduserte modeller.

Den 15.juni i år sto Bjørn og Thorunn Ovidia Granheim på kaien i Larvik. Antagelig med litt høyere reiseimpuls enn vanlig: de skulle på Europas aller første Stutz-treff. I byen Andernach i Tyskland. De som ikke er lokalkjent kan konferere med sitt atlas.

Man sveiper ikke ned til Andernach på en dag med en veteranbil. Kunsten er å legge inn endel spennende detaljer og opplevelser underveis, når man likevel er på langfart.

Da blir det nødvendigvis en del overnattingen på hotell. Førstestopp var i Bisingen syd for Hamburg. Neste dag bar det videre til Celle lenger syd.

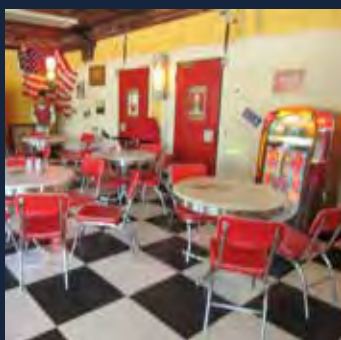
Her dukket det opp et spennende loppemarked, vi kan røpe at Thorunn falt for en liten fristelse i form av et bestikk i sølv. Andre fristelser møter også en langveisfarende fra Norge: Velsmakende kalorier.

I Emerich am Rhein lå bilbutikken "RD-Classics". Et fulltreff i retrostil med import av amerikanske biler. Med frilynt bank-konto kunne du velge blandt 250 biler fordelt på to etasjer. Eller hygge deg i utstillingene som var tidsmessig øremerket amerikansk bilkultur fra 50 – og 60- tallet. Man tar seg god tid på "RD-Classics, her var mye å legge øyet på, og mange fristelser. Eieren hadde også laget en del retro-utstillinger som appellerte til Amcarfolk.

Det ble tilbrakt mange timer i de to etasjene. Å fare over 250 biler tar sin tid. De måtte ty til hvilepause i retro-cafeen der "jukeboxen" hadde en selvfølgelig plass i hjørnet. Thorunn lette seg frem til sin favorittbil. De kom seg heldigvis ut av "RD-Classics" med kredittkort og bank-konto intakt.

Men Bjørn og Thorunn hadde mer på programmet. Etter å ha revet seg løs fra "RD-Classics gikk turen videre til Kurpark Bad Neuenahr. Her var det et stort veteranbiltreff. Ikke Stutz-treff, men spennende nok til at de hadde lagt det inn på programmet. "Oldtimer Im Park" var så innholdsrikt at de brukte en hel dag for å få med seg mest mulig.

De fikk seg en overraskelse midt under arrangementet: Plutselig ble det liv i høytaleranlegget: Achtung! Meine damen und herren! Og så lød det utover hele området at de som hadde kjørt lengst for å komme til "Oldtimer Im Park" var et eldre ektepar fra Norge.. Eldre ektepar? De erda i sin beste alder!

Etter nok en overnatting ble Stutzen rettet mot byen Troisdorf. For å treffe Stutz. Mikael Stutz. Med et slikt etternavn hadde Mikael følt at han var nærmest forpliktet til å eie en Stutz. Gjennpom nettverket hadde de fått kontakt med hverandre og avtalt å kjøre sammen til selve Europateffet. Med noen nødvendige tankfyllinger underveis.

Det vakte nok litt hyggelig oppmerksomhet der to slike kjøretøy kjørte i kortesje med kurs for Andrenach hvor treffet skulle finne sted. På godset til Herbert Engel. Som drev et ikke beskjedent firma "Sportswagen Engel". Han kjøpte og solgte det Bjørn Granheim kalde "eksklusive biler" til priser rundt en million.

Herbert Engel hus måtte ikke betegnes om hus, men som schloss. I tillegg til at han også puslet med antikviteter etc, også i det eksklusive format. Garasjene, alle tre, var fulle av det eksklusive. I tillegg hadde han også høyst privat ikke mindre enn 3 utgaver av Stutz til eget forbruk og fornøyelse. Og huset måtte ikke betegnet hus, men schloss. Det ble en iøyenfallende samling på plenen.

Europas største samling av Stutz på ett brett. Og den aller første.

Hr. Engel viste sine besøkende rundt på gods og garasjer. Etterpå poserte han foran et av sine mange eksklusive kjøretøy. Men midt i historien om dette gledelige tilbakeblikket kom Bjørn på en ubehagelig episode. Den kunne ha gjort siste innsjutt frem til Stutz-treffet til en skikkelig nedtur. 10 minutter før de kom frem til Hr. Engel ble Bjørn stoppet av en observant fotgjenger: "Bilen din blør!!" Det lå en 10 meter lang oljestripe bak Bjørns Stutz. Fet, fyldig og illevarslene. Ved nærmere ettersyn ble det slått fast at det var bunnpluggen i automatkassen som hadde ramlet ut.

Bjørn tenkte umiddelbart på mulige skrekkszenarier: Ingen Stutz-treff, fly hjem? tog..? Hva med bilen? I sin nød tok de en rask telefon til Hr. Engel. Han sendte sin egen (!) mekaniker, slikt er jo en god start på problemløsning. Men det beste gjensto: oljepluggen ble funnet i gresset i veikanten. Og det var ingen skade på bunnpanne eller girkasse. Mekanikeren satte pluggen på plass og fylte på olje. Så lirket han oljen rundt dit den skulle være. Bjørn og Thorunn kunne altså fortsette de siste meterne frem til sitt etterlengtede Stutz-treff. Som i følge Bjørn var en stor suksess. Aldri har så mange Stutz stått parkert side om side i Europa.

Hjemturen ble også en suksess. 150 mil nordover uten problemer, oljepluggen holdt seg der den skulle være. Etter avsluttet Stutz-treff ble kursen lagt mot Heilbad Heiligenstadt. Her foregikk nemlig det årlige "Ibergrenne". Et bakkeløp på asfalt. Bjørn og Thorunn hadde bestilt hotellrom 1/2 år i forveien. Heilbad Heiligenstadt er en meget liten by og kampen om plass i herberge er stor. Da Bjørn og Thorunn ankom selve løpet fikk de gratisbilletter siden de kom helt fra Norge.

Hele byen sto på hodet, og samtlige innbyggere deltok i dugnadsarbeidet. Det trengtes når 110 biler stiller til start. Og det skulle selges øl og Bratwurst overalt i hele byen. Sult og tørst skulle ikke legge noen demper på opplevelsen. Depoene var lagt til selve bygatene. Hvilket inntrykk Bjørn satt igjen med? Høy lyd! Disse svære motorene er ikke stillestående! Og for en fart! Det var en heftig opplevelse, en fin tre dagers avslutning på en flott veteranbiltur til Tyskland. 3000 km tur retur. Men det er jo bare blåbær for en Stutz.

Bjørn Granhaugs Stutz er bygget i 1974. Modellen kalles Black Hawk. Understell og drivverket er hentet fra Pontiac Grand Prix 455. Motoren rommer 220 hk, av hensyn til sømmelighet spurte vi ikke om bensinforbruket. Selv om den ble bygget da det var bensinkrise og motorene ble mindre for å spare bensin.. Modellen til Bjørn ble produsert i 18 år, men det ble laget bare 600 eksemplarer. Hvordan har det seg at en så sjelden bil havnet i Porsgrunn?

Svaret kom på røde rippet:

I 2002 hadde Bjørn hadde sett "midtsidebilen" i et gammelt svensk blad. En Stutz til salgs. Bjørn tok umiddelbart kontakt og betalte på forskudd. 10 dager senere sto han i Chicago. Derfra kjørte han den til Jackson i Florida og leverte den på kaien. 3 uker senere sto den i Oslo. Deretter lagret Bjørn den i to år for at den skulle modnes til veteranbil. Da den skulle registrers for forsikring oppsto et lite problem: Bjørn hadde importert en utfordring for vårt norske skjemavelde.

Den var nemlig den første eksemplaret av Stutz i Norge og fantes derved ikke i listene. Dermed ble den registrert som Cadillac. Inntil byråkratiet klarte å skaffe den sin egen plass i kartoteket. Selv byråkrater kan til tider være oppfinnsomme. Men Bjørn Granhaug har altså en Stutz som ble registrert som Cadillac. Den eneste i verden.

Ulf

The logo for ROMNES features the word "ROMNES" in a bold, black, sans-serif font. The letters are set against a background of two red rectangular blocks, one on the left and one on the right, which are slightly offset to create a sense of motion or speed.

Vi har bilproduktene
som proffene bruker!

Christoffersen

Rødmyrsvingen 53 - 3740 Skien
Tlf 415 34 700 - www.cchristoffersen.no

LEK, LÆRING OG OPPLEVELSER

DU
MAGISKE
VERDEN

↓
NYÅPNET
VITENSENTER OG
Sjøfartsmuseum
I PORSGRUNN!

Vi har historiske og tekniske
installasjoner og utstillinger!

Besøk DuVerden i Tollbugata 23, Porsgrunn

For mer info og program se våre nettsider:

www.du-verden.no

*Alle typer reparasjoner
av eldre kjøretøy.*

SKIEN BILRESTAURERING

TORSTEIN JOHANNESSEN

GAMLE SKOTFOSS BRUK

3720 SKOTFOSS

RING FOR AVTALE, TELEFON 90 19 19 29

Rørlegger'n a/s
Stedet for VVS
PORSGRUNNSVN. 304 - 3736 SKIEN

Tlf. 35 91 35 00

Vakt: 952 87 000

www.rorleggern.no

Langsom reise gjennom "Krig og Fred"..

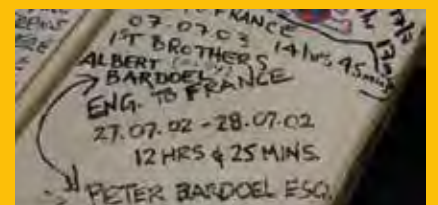

En ting er å høre Vera Lynn synge "The white cliffs of Dover", en av 2.verdenkrigs mest kjente melodier. Noe helt annet er å rusle langs de samme klippene i ro og mak, uten å bekymre seg om hverken bomber eller granater. I stekende sol. Ikke langt unna kan du tydelig se den franske kysten. Båten fra Calais brukte 90 minutter, tyske granater brukte noen få sekunder... Og det kom over 2300 av dem i løpet av krigen.

Det kan man fremdeles se enkelte steder i byen. Kirken fra 1300-tallet gikk til himmels mens nabopuben White Horse ble stående urørt. Historien fikk jeg av pubens hyggelige vertinne. Det er utrolig hvor godt et kaldt glass og en god historie passer etter å ha vandret gjennom fortiden i 5 solfulle timer. The White Horse har vært pub i 700 år, den var 50 år eldre enn kirken. Og er helt intakt fremdeles.

Her har det altså vært servert øl i 700 år. Siden 2002 har den blitt stampub for kanalsvømmere. Etterhvert som de kommer helskinnet tilbake til Dover, signerer de på en ledig plass på vegg eller tak i puben. Det er så vidt plass til noen få flere svømmetak, så er hele White Horse «full-booket».

Men nå har vi foregrepet begivenhetenes gang. Vi må tilbake over den engelske kanal. For å komme til Dover med ferge fra Calais må man nødvendigvis passere en stor del av det nordlige Frankrike. Det går behagelig unna når man kjører langsom bil på rolig vei. Langs D71 nord for Nancy dukket et kjent navn opp i veikanten: Azincourt. Nevner man det navnet, blir britene stolte, mens franskmenn vender seg bort med skam i blikket.

Vi skal ikke plage leseren med detaljert historikk, det får klare seg med kortversjonen: Henrik V. av England mente han hadde krav på området Burgund i Frankrike. Den franske kong Karl VI. var selvsagt uenig.

Året 1415 hadde Henrik gjort invasjon i Burgund, det gikk ikke så bra. Sykdom og elendig vær tæret på ressursene. Enden på visen ble en retrett mot Calais. Men før Henrik kom så langt, møtte de sørgelige restene av flokken hans på hele den franske hær. Karl VI. hadde samlet alt han kunne skrape samme av riddere og krigsvant fotfolk. I regnværet kvelden før slaget feiret kremen av fransk adel seieren på forhånd. Med vin, latter, luttspill og lette damer. Det var jo i alt 36000 mann i den franske hæren! Mens den engelske hær påviselig hadde krympet inn til 6000. De overså helt at av disse var det 5000 langbueskyttere. Og at marken var blitt gjennombløtt av regnet. Det straffet seg. Dyp søle og riddere i tung rustning på svære hester går dårlig sammen. Man blir sittende fast.

Ny kortversjon: Takket være de engelske langbueskytterne og dyp søle ble den franske hær så grundig slått at Henrik kom helskinnet hjem igjen. Og navnet på stedet de møttes er Azincourt. Slagmarken lå i bakkehellingen der asfaltveien smyer seg uanstrengt oppover. Her måtte altså den franske hæren bite i gresset, eller sølen for å holde oss til historiske fakta.

Denne sommeren var Frankrike og Normandie valgt som springbrettet over til England. To land som hadde rivalisert hissig opp gjennom historien, men som nå var knyttet sammen med felles skjebne relatert til 2.verdenskrig.

Azincourt er i dag en sjarmerende men avblomstret liten landsby. Preget av et for lengst tilbakelagt stadiet av vedlikehold. På en tilreisende virket den folketom, det eneste jeg møtte i byen var noen utskårne soldater og riddere. Selv de var preget av dårlig vedlikehold. Det går gjerne slik når man ikke ønsker å legge for stor vekt på sine tapte slag.

Etter å ha tatt et tilbakeblikk på middelalderen og slaget ved Azincourt gikk turen videre til kysten. Der lå neste post på ferieprogrammet: evakueringsstrendene i Dunkerque i 1940. I dag oser stranden av ubekymret, historieløs tilfredshet. Du leter forgjeves etter tegn på det som skjedde, her er ingen synlig markering. Derimot blir du tilbudt franske pannekaker, is, vin, champagne og øl på hver løpemeter strandpromenade der bombene en gang falt. Der soldater falt kan du nyte din forfriskning i ro og fred. Ufattelig nok, mer enn 338000 ble reddet over kanalen fra disse strendene i dagene mellom 26.mai og 4.juni. Selv Royal Navy hadde ikke drømt om så mange. De hadde håpet på å få 30000 over til England.

Strendene ved Dunkerque virker uendelige. Og de er fulle av sand. Dette var definitivt en fordel når bombene falt i 1940, de grov seg ned og splintfaren ble betydelig redusert. Men i dag kan sanden være en ren prøvelse. Særlig ved pålandsvind. Det var forklaring på hvorfor gulvet og sengen på hotellrommet mitt var fulle av sand: på vindfulle dager flyr den. Og den slår seg til overalt der det ikke passer.

Etter å ha lagt sanden og evakueringen ved Dunkerque bak hjulene, var det på tide å ta for seg strendene hvor de allierte steg i land noen år senere, 6. juli 1944: Normandie. Med base i byen Deauville og Hotel Premiere Classic. Det som hotellet manglet i vennlig charme, tok det igjen med sin fristende men usunne beliggenhet: på venstre side: MacDonalds. På høyre side: Buffalo Restaurant. Hotellet var til min overraskelse øyensynlig ubemannet, man måtte lete seg frem til en slags elektronisk maskin på utsiden, der de nødvendige opplysninger skulle plottes inn. Med bruksanvisning på fransk. Og lite velvillige innstilt lokalbefolkning. Deauville er ikke vennlig overfor turister. Franskmenn er sikkert hyggelige mennesker, det gjelder kun å forstå når de er det.

Med en velfungerende GPS tok det omtrent en time å kjøre til Oistreham, det østligste punktet for invasjonen. Her gikk britene i land. Med William Milln og hans bagpipe i spissen. Til tonene av «Black beard» returnerte britene til Frankrike. Her møtte jeg den først blide franskmann, som var en kvinne, på turistinformasjonen. Utstyrt med anvisninger og kart og adskillig bedre syn på det franske, forserte 2cv-en hele invasjonsområdet på langs. I retning vest. I rolig tempo, veien gikk helt i sjøkanten, kun distraherert av små fargerike landsbyer med snirklete gater.

Hver strand hadde sine minnesmerker over de falne. Her lå også krigsminner, deler av Hitlers «Atlantehavs-voll» Den skulle strekke seg fra Kirkenes til Biscaia. Og skulle være uinntagelig.. Hvilket ble motbevist 6.juli 1944.

Lenger vest i denne historiske perlerekken ligger den lille havnebyen Arromanche nederst i en bratt bakke. Kodenavn: Gold Beach. I dag en vellykket turistmagnet. Bl.a. fordi man ikke har ryddet skikkelig opp etter seg, men latt diverse konstruksjoner fra invasjonen bli liggende. Det sier noe om den tidens kvalitet. Stormer, møll og rust har gjort sitt beste gjennom disse årene. Like fullt ligger de her på stranden i mengder. Med litt godlynt vassing kan man sågar smette inn i noen av dem.

Som sagt, fergen bruker 90 minutter over kanalen fra Calais til Dover. Et velvillig medlem av mannskapet på fergen utstyrte 2cv-en med klosser foran og bak hjulene: «Very old car! Big waves in English channel!».

Venstrekjøring! Samtlige biler der borte kjørte på feil side av veien, slik oppleves de første minuttene på engelsk vei. Men når man bestemmer seg for å følge bilen foran, på samme side som den, og i samme retning, går det fort å venne seg til denne uvanen.

Hotell Alma i Dover. Et kvistværelse i øverste etasje. Verdens minste hotellrom. Plass til seng og koffert, men ikke beboer. Det krevde konstant rokkering for å få organisert seg i seng eller på toalettet. Klesvask og tørk begrenset seg til sokker, tørket på hårtørkeren. Det tar 48 sekunder. Pr. sokk. Lite rom, ja. Men størst inntrykk gjorde ODØREN. Alma luktet. Det var en eim av 350 års oppsamlet luftfuktighet krydret med dunst av en vannlås som ikke fungerte. Trappen som førte opp til 4 etg. hadde sortmalte vegger og mørkt teppebelegg (for å bevare lukt?) - og manglet lys i de to øverste etasjene.

Betjeningen besto av en ung mann som ikke hadde engelsk som morsmål, og kompenserte ved å snakke ekstra fort. Han brukte få konsonanter. Vi kommuniserte dårlig. Tross iherdige påtaler kom det aldri lys i trappen. Som frokostspesialitet serverte Hotel Alma hardkokt og dypfryst egg...? Og selvfølgelig te.

Dover har mye å by på: en 5 timers spasertur, først opp til Castle. Det var ren løgn fra turistinformasjonens side når de påsto at det tok 15 minutter å gå opp. Gang med to. Men det var turen verdt. Henrik II med sin borg og sine forsvarsverker preget det som var over bakken. Men under bakken hadde Castle mer i bakhånd: mange kilometer med tunneller. Noe tilhørte Henrik II, mens mesteparten var fra siste krig. Det ble to turer under jorden, proppfulle av realistisk dokumentasjon fra 2verdenskrig:

Første rundtur i dypet var i «Dressing station», hospitalet. Her «fulgte» vi en såret jagerflyger helt inn på operasjonsbordet. I «Fixed Defences Dover» satt admiral Ramsey da han ledet evakueringen fra Dunkerque.

Tunellene ble gravd ut og konstruert etter ordre fra Winston Churchill etter at han tok over styringen da krigen startet. Det tok nøyaktig 100 dager å få dem ferdig og klar til bruk. Ikke dårlig, med tanke på at tunellene er mange hundre meter lange og ligger 25 meter under bakken. Med en uendelighet av rom og teknisk utstyr. Alt inventaret er i dag tilbakeført til glede for flere hundretusen årlige besøkende. Undertegnede inkludert.

Inkorporert i dette underjordiske forsvarsanlegget fra 2.verdenskrig ligger også deler av det forsvarsanlegget som ble laget på den tiden England var redd for at Napoleon skulle krysse kanalen på 1800-tallet. Her snakker vi om gjenbruk. Som en dobbel historisk gjenspeiling måtte vi avslutte oppholdet under bakken ved å benytte 75 trappetrinn i den berømte vindeltrappen. Den skulle benyttes dersom britiske soldater måtte haste ned til stranden under klippene. For å ta i mot ubedte gjester.

Størrelsen på Det Kongelige Kjøkken sto i forhold resten av festningen. Her var like mye armslag som på festningsmurene.

Henriks festning er skremmende stor. Men det var vel også meningen. Ikke rart at den stort sett fikk ligge i fred.

I den kongelige spisestue var det romslig med plassen. Omgitt av 7 meter tykke murer kunne Henrik spise sin middag i ro og fred uten å bekymre seg om fiendtlige kanonkuler. Om han fikk varm mat er en annen sak, kjøkkenet holdt til 2 etasjer lenger nede. Selv med raske ben ville suppen ha snerk før den kom på kongens bord. Men man kan ikke få både i pose og sekk.

Vegg i vegg med spisestuen lå det kongelige sovekammer, han hadde kort vei hjem. Sovekammeret var like stort som stuen, i den ene enden lå majestetet i sin himmelske seng og frøs, i den andre enden lå kammertjeneren på flatseng. Han frøs sikkert han også.

Etter en slik vandring gjennom mange hundre års historie ligger den rotekte engelske puben der som en dunkel og rolig oase for trette ben og tørr tunge. Etter 5 timer er inntrykkene stablet både i høyden og i bredden. Da var det en velsignelse å sette seg og nyte en Kronenbourg 1664. Bryggeriet ble grunnlagt i Bretagne i 1664, derav navnet 1664. . Og Bretagne er ikke lenger borte enn at man kan kaste øltønnene over til Dover. Når så på toppen av det hele den normanniske William The Conqueror kom over fra Frankrike og vant slaget ved Hastings, er det ikke rart at normannisk øl har fått fotfeste her. Men det hadde nok ikke William i tankene i 1066.

Ulf

WILLYS OVERLAND WHIPPET 1930-MODELL VURDERES SOLGT!

TELEMARKS KOSELIGSTE VETERANBIL

Dette er en meget sjelden bil i dag, men det gikk noen av denne typen i Norge på begynnelsen av 30tallet. Bilen er solgt ny i Norge til en dame på Hamar. Full dokumentasjon fra ny. Restaurert 1988-90. Bilen er påkostet i 2016 og er klar til bruk. Dette er siste året med tre-eiker. Girkasse er byttet, men original kasse følger med, samt diverse deler.

Bilen er kjent fra forestillingen "Smuglerne" under teaterfestivalen i Porsgrunn hvor den var med i originalforestillingen, og 20 år etter i jubileumsforestillingen. Den er også omtalt i boken "med lidenskap for veteranene"

Prisen kan diskuteres, kom med bud, men kan også være være interessert i å bytte. Trans Am, Camaro, Mustang, Boble Cabriolet eller noe annet gøy, helst kabriolet.
Kom med forslag!

KONTAKT

Jarle på tlf: 404 12 824 eller epost: jarle.ronjom@hotmail.no

Sjøormløpet 2017

Seljord - Lørdag 1. juli

Vest-Telemark Motorhistoriske klubb inviterte til den 34. utgava av det tradisjonsrike Sjøormløpet lørdag 1. juli 2017 med start fra Dyrskuplassen i Seljord. Årets løypetrasé gikk til Bø og tilbake til Dyrskuplassen hvor det var målgang. Løypa var ca. 75 km lang. Som vanlig var det poster med praktiske og teoretiske oppgaver underveis.

Sjøormløpet 2017

Sjøormløpet 2017

Alle foto: Espen Nordaunet

NORGESLØPET 16.-18. juni

Kongsberg Automobilselskap ønsket velkommen til Norgesløpet på Kongsberg 16. - 18. juni i år. Klubben feiret 20 års jubileum i 2017 og inviterte hele veterankjøretøy-Norge til

byen. Norgesløpet er et nasjonalt hovedløp for kjøretøy 30 år eller eldre og er åpent for internasjonal deltagelse. Tema for arrangementet var sølv og skisport, med bakgrunn i Kongsbergs sølvgruver og skimiljø.

8. JUNI 2017

Alle foto: Espen Nordaunet

NORGESLØPET 16.-18. JUNI 2017

Alle foto: Espen Nordaunet

HBM

HELBERG

BYGG & MALING

HBM AS tlf 959 43 270
adr Klyvevn. 9 – 3740 Skien

● **BYGG- OG**

SNEKKERTJENESTER

- Nybygg
- Tilbygg
- Ombygging
- Restaurering
- Vedlikehold
- Rehabilitering

● **MALING**

- Interiør
- Eksteriør
- Sprøyte

● **TAPET**

● **TEPPER**

● **GULVBELEGG**

● **FLIS**

● **VÅTROMSERTIFISERT**

KLAR FOR NYE UTFORDRINGER?

Traaholtveien 8,
3949 Porsgrunn
Tlf: 35 51 52 20
post@gasolin.no

Nå også: Verksted for
historiske racerbiler!

Vi har det du trenger for restaurering
og vedlikehold av veteran og klassiker!

- Felger og understell
- Krom og utvendig tilbehør
- Seter og interiørdeler
- Bremsedeler og bremseverktøy
- Forgassere og motordeler
- Spesiellakk og kjemikalier
- Plateformingsverktøy
- Motoroverhalingsverktøy
- Metallmaskiner

WWW.GASOLIN.NO

**STORE OG SMÅ OPPDRAG
TIL EN TRIVELIG PRIS**

**VI TILBYR TOPP SERVICE
TIL BEDRIFTER OG PRIVATPERSONER**

RING OSS SÅ TAR VI EN PRAT:

35 93 38 60

EL-PROFFEN

- ✓ gratis prisoverslag!
- ✓ avtalt tid!
- ✓ avtalt pris!

Per Øverland AS
Autorisert installatør

Registert bedrift 14
Boks 8000
3704 Skien

Vår erfaring er **din** fortjeneste!
Vår spesialitet er deler
til amerikanske biler.

bjorn@granheimbildeler.no
www.granheimbildeler.no

BILDELER
Granheim

Assuransegata 8, 3915 Porsgrunn, Tlf: 35 53 41 10

TRELAST BYGGEVARER JERNVARER KJØKKEN

CARLSENFRTZØE
Den lokale byggevarespesialisten

CARLSEN FRITZØE SKIEN, Kjørbekkdalen 5, 3735 Skien, Tlf. 35 50 31 50,
Åpent: 7-18 (9-15), www.carlsenfritzoe.no

KAN HJELPE TIL MED DET MESTE!

Stållageret Telemark drives og eies av Tommy Bårdsen og Petter Tornøe. De startet firmaet i August 2017. Til sammen har de lang erfaring innen sveising, tilskjæring av profiler, skjæring, valsing knekking av stålplater 0,7 – 3 mm. Ellers har de på lager, eller skaffer all slags stål du trenger til restaurering av veteranbil. Leveringstid av bestilling er ca. 2 dager. Du kan kjøpe den mengden du selv ønsker, ingen bestilling er for liten eller for stor. Karene på Telemark Stållager kan hjelpe med det meste. Du finner dem vegg i vegg med StorCash på Kjørbekk.

STÅLLAGERET I TELEMAR

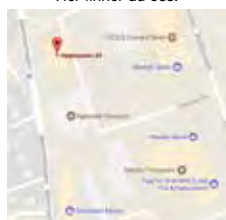

Velkommen til Stållageret Telemark!

– Et godt sted å starte når du handler stål

- Et stållager for alle
- Vi leverer det du trenger
- Alt i stål og metaller
- Bransjeerfaring
- Vi leverer over hele Telemark

Her finner du oss:

Hagebyveien 39, 3724 Skien

Tlf: 404 58 400 - telemark@staallageret.no

KORT NYTT...

Landsrådet for historiske kjøretøy LMK har sagt opp avtalen med forsikringskapet Water Cirkles. **NY AVTALE ER UNDERTEGNET!**

NORGESLØPKOMITEEN i GVK Har nå bestemt løype og avgjort de fleste trykksaker og profileringsutstyr. Meld deg på til komiteene, det er fortsatt plass til deg.

Hobbymesse i Langesund 18. og 19. november 2017. GVK vil igjen stille med stand og biler på messen. Meld deg som frivillig på standen vår.

Novembermøtet blir med Yngvar Håkonsen og hans restaurering en Chevrolet som er klubben første medlemsbil.

Desembermøtet blir som vanlig Jan's julemorro og med reisebrev fra USA ved Leif Hægeland.

Januarmøtet Ledig

Februarmøtet er det Årsmøte. Forbered dine årsmøtesaker og kandidater allerede nå.

Marsmøtet Her får vi besøk av Lada gutta, Jonas Brynhildsen og Torjus Norschau som var med i Mongolrally og har kjørt 31 000 km i en 1974-modell tur retur Mongolia.

Aprilmøtet får vi besøk av Tina og Thorild Hallre som har kjørt Rally Monte Carlo Historisk. Tina Hallre har kjørt Rally Monte Carlo historisk i en årrekke og kommer til GVK for å fortelle og vise film. VW boble, Porsche 911 og Renault Alpine har vært bilene Tina har vært med i.

Temaer på GVK's Kom med forslag, vi jobber med forslagene.

Hobbymesse i Langesund 24. og 25. februar 2018. Vi vil nok en gang markere oss på hobbymessa. Meld deg på.

Ekebergmarkedet våren 2018 er 5. mai. Gratis for publikum 0600-1600.

Stokke bygdetun arrangerer igjen Engelsk biltreff 3. juni 2018. Suksessen i 2016 samlet over 150 biler.

Sett av datoen!

NORGESLØPET 2018 arrangeres av Grenland Veteranvognklubb 15.-17. juni. Påmelding starter 1. desember 2017. Se norgeslopet.no eller GVK.no for påmeldingsskjema.

Vi forbeholder oss muligheten for at det kan bli forandring i programmet.

Frist for stoff til neste utgave er 1. desember 2017

99⁹⁰
stk.

Til bruk både ute og inne!

LED

Lysslynge
Lang lysslynge med praktiske LED-pærer for enkel plassering rundt trær, gjerder, bord og lignende. Kan brukes både ute og inne. Kan ikke forlenges. Kabellengde til første pære: 5 m. Total lengde: 12,7 m. Antall pærer: 100 stk. Maks. effekt: 0,8 W. 230 V. IP44.
88-797-9

LED

99⁹⁰

Minitre med LED-pærer
Plasseres for eksempel på bordet eller i vinduet. Høyde: 30 cm. LED: 10 x 0,06 W. Lysstyrke: 2-2,5 lumen. Batteri: 2 x AA (medfølger ikke) Kun for innendørs bruk.
88-7413

Høyde: 120 cm

699,-

Julenisse, 120 cm
Stor, glad nisse med mange fine detaljer.
88-374

LED

119,-

Glasskule LED
Med snøfnugg og 10 stk. LED-pærer.
88-784

LED

Fra **79⁹⁰**
stk.

Adventlysestake LED
Klassisk syvarmet lysestake av tre. Rød/Hvit.
88-781/2
Ekstra LED-pærer, 4-pakning.
88-783 34,90

699,-

Juletre
Vakkert, kunstig juletre, med svært naturtro grener og nåler. Foldbare grener av PE og delbar stamme i tre deler. Fot av metall. Høyde: 210 cm.
Lys medfølger ikke.
88-145

Vi tar forbehold om eventuelle trykktell. Usolgte og forsinkede varer kan forkomme.